

F. t. l. vedr. tjenester i informationssamfundet m.v.

Til lovforslag nr. L 61. Skriftlig fremsættelse (29. januar 2002)

Økonomi- og Erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel

(Lovforslag nr. L 61).

Lovforslaget har til formål at sikre den frie bevægelighed i det indre marked for onlinetjenester og at fremme udviklingen af elektronisk handel, og dermed medvirke til at skabe en øget konkurrence og handel i det indre marked. Danske virksomheder får således lettere ved at udbyde onlinetjenester i EU, ligesom det bliver lettere for myndighederne at gribe ind over for ulovlige onlineaktiviteter.

Lovforslaget er med enkelte lovtekniske ændringer en genfremsættelse af det lovforslag, som blev fremsat for Folketinget den 24. oktober 2001 (L 53).

Forslagets anvendelsesområde er afgrænset til onlinetjenester. Det vil sige kommercielle tjenester, der leveres ad elektronisk vej over en vis distance på individuel anmodning fra en bruger. Som eksempler på tjenester kan nævnes salg og reklame via internettet, onlineinformation, søgetjenester som f.eks. Jubii, WAP- og SMS-tjenester.

En række områder og aktiviteter er undtaget fra forslaget anvendelsesområde. Det drejer sig om beskatningsområdet, persondatabeskyttelse, konkurrencelovgivningen, notarvirksomhed, repræsentation af klienter i retten og spil, som indebærer, at der gøres en indsats med penge i hardspillet.

Forslaget indfører et afsenderlandsprincip, der bygger på principper om hjemlandskontrol og gensidig anerkendelse. *Hjemlandskontrol* indebærer, at tjenesteydere etableret i Danmark skal overholde de regler, der er fastsat i det danske retssystem, uanset om onlinetjenesten er rettet mod andre medlemsstater. Omvendt indebærer *gensidig anerkendelse*, at danske myndigheder som hovedregel ikke kan gribe ind over for en onlinetjeneste rettet mod det danske marked, når tjenesteyderen er etableret i en anden medlemsstat.

Afsenderlandsprincippet har kun betydning for de regler, som kan håndhæves af myndighederne. Det vil sige regler, der kan håndhæves ved hjælp af kontrol, forbud, påbud eller strafferetlig forfølgning. Privatretlig regulering er ikke omfattet af afsenderlandsprincippet. Det vil sige, at grænseoverskridende tvister mellem private parter fortsat skal afgøres efter de almindelige internationale privat- og procesretlige regler.

I lovforslaget er en række aktiviteter og områder undtaget fra afsenderlandsprincippet. Det drejer sig f.eks. om immaterielle rettigheder, visse typer forsikringer og spørgsmålet om uopfordret elektronisk post. På disse områder opretholdes de gældende tilsynsbestemmelser. Som eksempel kan nævnes, at markedsføringslovens forbud mod fremsendelse af uanmodet elektronisk post fortsat kan opretholdes over for virksomheder etableret i en anden medlemsstat, selv om denne fremgangsmåde er tilladt i den pågældende medlemsstat.

Efter lovforslaget har danske myndigheder også mulighed for i konkrete tilfælde at fravige afsenderlandsprincippet ved at gribe ind efter en særlig procedure over for en tjenesteyder etableret i en anden medlemsstat. Indgrebet skal være